

Διαμορφώνοντας μια ενεργειακή πολιτική για τις ορεινές περιοχές

Ν. Κατσουλάκος, Μηχανολόγος Μηχανικός ΕΜΠ, ΜΔΕ «Περιβάλλον και Ανάπτυξη» ΕΜΠ
Δ. Καλιαμπάκος, Καθηγητής ΕΜΠ

Περίληψη

Οι ορεινές περιοχές του πλανήτη θεωρούνται σημαντικές «αποθήκες» ενεργειακών πόρων. Όμως, οι ορεινές κοινωνίες έχουν ελάχιστα ωφεληθεί από το πλούσιο ενεργειακό δυναμικό τους. Οι ορεινοί οικισμοί βασίζονται ελάχιστα στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (ΑΠΕ) και την υψηλή ενεργειακή αποδοτικότητα για την κάλυψη των ενεργειακών τους αναγκών, ενώ παράλληλα οι ορεινοί πληθυσμοί αντιμετωπίζουν την απειλή της ενεργειακής φτώχειας.

Για να αλλάξει η κατάσταση, προς όφελος των τοπικών κοινωνιών, είναι απαραίτητο να διαμορφωθεί εξειδικευμένη ορεινή ενεργειακή πολιτική, προσαρμοσμένη στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των ορεινών περιοχών. Αυτό είναι και το αντικείμενο της παρούσας εργασίας.

Το πλαίσιο αρχών της ενεργειακής στρατηγικής για τις ορεινές περιοχές που προτείνεται στην εργασία, στηρίχθηκε στη μελέτη των χαρακτηριστικών της ενεργειακής ταυτότητας των ορεινών περιοχών της Ελλάδας και τη βελτιστοποίηση της χρήσης των ενεργειακών πόρων σε αυτές, με βάση οικονομικά, περιβαλλοντικά, τεχνολογικά και κοινωνικά κριτήρια. Αναδείχθηκε ότι η αξιοποίηση της βιομάζας και η εξοικονόμηση ενέργειας στον οικιακό τομέα είναι οι δύο πλέον κρίσιμοι παράγοντες για τη βελτίωση των ενεργειακών συστημάτων των ορεινών περιοχών. Παράλληλα, πρέπει να αναθεωρηθεί ο τρόπος ανάπτυξης των ΑΠΕ, ώστε τα οφέλη από τη χρήση τους να διαχέονται αποτελεσματικότερα στις τοπικές κοινωνίες.

Οι ορεινές περιοχές, εν μέσω της οικονομικής κρίσης, μπορούν να γίνουν καταφύγιο και ελπίδα, αποτελώντας θύλακες ήπιας και ποιοτικής ανάπτυξης. Η βέλτιστη χρήση των διαθέσιμων ενεργειακών πόρων συνιστά βασικό προαπαιτούμενο για την υποστήριξη της ανάπτυξης αυτής.